

Europeiska unionens officiella tidning

C 319

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

Sextioandra årgången

23 september 2019

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2019/C 319/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning 1

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2019/C 319/02 Mål C-40/17: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — Fashion ID GmbH & Co.KG mot Verbraucherzentrale NRW eV (Begäran om förhandsavgörande — Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Artikel 2 d — Begreppet "registeransvarig" — Webbplatsoperatör har på sin webbplats integrerat ett socialt insticksprogram som tillåter överföring av webbplatsbesökarnas personuppgifter till tjänsteleverantören för detta program — Artikel 7 f — Uppgiftsbehandling som kan tillåtas — Beakta webbplatsoperatörens eller tjänsteleverantörens till det sociala insticksprogrammets intresse — Artikel 2 h och artikel 7 a — Den registrerades samtycke — Artikel 10 — Informationsplikt till den registrerade — Nationell bestämmelse som ger konsumentskyddsorganisationer rätt att väcka talan) 2

SV

2019/C 319/03	Mål C-411/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Cour constitutionnelle — Belgien) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL mot Conseil des ministres (Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Esbokkonventionen — Århuskonventionen — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Direktiv 92/43/EEG — Artikel 6.3 — Begreppet "projekt" — Bedömning av konsekvenserna för det berörda området — Artikel 6.4 — Begreppet "tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse" — Bevarande av vilda fåglar — Direktiv 2009/147/EG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 2011/92/EU — Artikel 1.2 a — Begreppet "projekt" — Artikel 2.1 — Artikel 4.1 — Miljökonsekvensbedömning — Artikel 2.4 — Undantag från bedömning — Gradvis avveckling av kärnkraft — Nationell lagstiftning i vilken det, för det första, föreskrivs att den industriella elproduktionen ska återupptas för en tid av tio år vid ett kärnkraftverk som för närvarande inte är i drift, vilket medför att det datum för stängningen av kärnkraftverket som ursprungligen hade fastställts av den nationella lagstiftaren skjuts upp i tio år, och, för det andra, att det slutdatum som ursprungligen hade föreskrivits av den nationella lagstiftaren för stängningen av och upphörandet av industriell elproduktion vid ett kärnkraftverk som är i drift skjuts upp i tio år — Någon bedömning av miljöpåverkan har inte genomförts)	3
2019/C 319/04	Mål C-469/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Funke Medien NRW GmbH mot Bundesrepublik Deutschland (Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Informationssamhället — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter — Artikel 2 a — Rätten till mångfaldigande — Artikel 3.1 — Överföring till allmänheten — Artikel 5.2 och 5.3 — Undantag och inskränkningar — Räckvidd — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)	5
2019/C 319/05	Mål C-476/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas mot Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben (Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Informationssamhället — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter — Sampling — Artikel 2 c — Fonogramframställare — Rätt till mångfaldigande — "Delvis" mångfaldigande — Artikel 5.2 och 5.3 — Undantag och inskränkningar — Räckvidd — Artikel 5.3 d — Citat — Direktiv 2006/115/EG — Artikel 9.1 b — Spridningsrätt — Grundläggande rättigheter — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 13 — Frihet för konsten)	6
2019/C 319/06	Mål C-516/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Spiegel Online GmbH mot Volker Beck (Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Informationssamhället — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter — Artikel 5.3 — Undantag och inskränkningar — Räckvidd — Artikel 5.3 c och d — Nyhetsrapportering — Citat — Användning av hyperlänkar — Lagligt tillgängliggörande för allmänheten — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 11 — Ytrandefrihet och informationsfrihet)	7
2019/C 319/07	Mål C-556/17: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungern) — Alekszij Torubarov mot Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal (Begäran om förhandsavgörande — Gemensam politik avseende asyl och subsidiärt skydd — Gemensamma förfaranden för beviljande av internationellt skydd — Direktiv 2013/32/EU — Artikel 46.3 — Full omprövning och prövning av det aktuella behovet — Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Omfattningen av förstainstansdomstolens befogenheter — Rätt att ändra föreligger inte — Behörig myndighet med domstolsliknande uppgifter eller behörig administrativ myndighet som vägrar att rätta sig efter ett avgörande från nämnda domstol)	8
2019/C 319/08	Mål C-589/17: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien) — Prenatal S.A. mot Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC) (Begäran om förhandsavgörande — Import av textilprodukter som felaktigt deklarerats ha sitt ursprung i Jamaica — Uppbörd av importtull i efterhand — Ansökan om eftergift av tull — Förordning (EEG) nro2913/92 — Tullkodex för gemenskapen — Artiklarna 220.2 b och 239 — Europiska kommissionens beslut om avvisning i ett enskilt fall — Giltighet)	9

2019/C 319/09	Mål C-620/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Székesfehérvári Törvényszék — Ungern) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe mot Fővárosi Törvényszék (Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Överklagande — Direktiv 89/665/EEG — Direktiv 92/13/EEG — Rätt till ett effektivt domstolsskydd — Effektivitets- och likvärdighetsprinciperna — Resning i målet avseende rättsliga avgöranden som åsidosätter unionsrätten — Medlemsstaternas ansvar för nationella domstolars överträdelse av unionsrätten — Bedömning av skadan)	10
2019/C 319/10	Mål C-654/17 P: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 29 juli 2019 — Bayerische Motoren Werke AG mot Europeiska kommissionen, Freistaat Sachsen (Överklagande — Statligt stöd — Regionala investeringsstöd — Stöd till ett stort investeringsprojekt — Stöd delvis oförenligt med den inre marknaden — Artikel 107.3 FEUF — Huruvida stödet är nödvändigt — Artikel 108.3 FEUF — Förordning (EG) nr 800/2008 — Stöd som överstiger tröskelvärdet för individuell anmälan av stöd — Anmälan — Gruppundantagets räckvidd — Anslutningsöverklagande — Intervention vid tribunalen — Upptagande till prövning)	11
2019/C 319/11	Mål C-659/17: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione — Italien) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mot Azienda Napoletana Mobilità SpA (Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Sysselsättningsstöd — Befrielse från sociala avgifter avseende utbildnings- och anställningsavtal — Beslut 2000/128/EG — Stödordningar för sysselsättningsfrämjande åtgärder som Italien har genomfört — Stöd som delvis är oförenligt med den inre marknaden — Tillämpning av beslut 2000/128/EG på ett företag som endast tillhandahåller lokala kollektivtrafiktjänster, vilka har tilldelats direkt av en kommun — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet ”snedvridning av konkurrensen” — Begreppet ”påverkar handeln” mellan medlemsstaterna)	12
2019/C 319/12	Mål C-680/17: Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nederländerna) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam mot Minister van Buitenlandse Zaken (Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Gemenskapskodex om viseringar — Förordning (EG) nr 810/2009 — Artikel 5 — Medlemsstat som är behörig att pröva en ansökan om visering och besluta om den — Artikel 8 — Överenskommelse om representation — Artikel 32.3 — Överklagande av ett beslut om avslag på ansökan om visering — Medlemsstat som är behörig att pröva överklagandet när det finns en överenskommelse om representation — Person som har rätt att överklaga)	13
2019/C 319/13	Mål C-38/18: Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari — Italien) — brottmål mot Massimo Gambino, Shpetim Hyka (Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2012/29/EU — Miniminatormer för rättigheter, stöd och skydd för brottsoffer — Artiklarna 16 och 18 — Brottsofferförhör vid en brottmålsdomstol i första instans — Ändring av rättens sammansättning — Upprepning av brottsofferförhöret på begäran av en av parterna i målet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 47 och 48 — Rätt till en rättvis rättegång och rätten till försvar — Omedelbarhetsprincipen — Räckvidd — Brottsoffers rätt till skydd under de straffrättsliga förfarandena)	14
2019/C 319/14	Mål C-124/18 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 29 juli 2019 — Red Bull GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o. (Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 4 och artikel 7.1 a — Absolut registreringshinder — Ogiltighetsförfarande — Kombination av två färger som sådana — Avsaknad av systematisk sammansättning som förenar färgerna på ett förutbestämt och varaktigt sätt)	14
2019/C 319/15	Mål C-209/18: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 juli 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike (Fördragsbrott — Åsidosättande av direktiv 2006/123/EG och artiklarna 49 och 56 FEUF — Begränsningar och krav vad gäller platsen för sätet, juridisk form, kapitalinnehav och sektorövergripande verksamhet för civilingenjörbolag, patentombudsbolag och veterinärbolag)	15

2019/C 319/16	Mål C-354/18: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Bacău — Rumänien) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu mot SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl (Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 261/2004 — Flygtransport — Nekad ombordstigning — Begreppen "kompensation" och "ytterligare kompensation" — Typ av ersättningsgill skada — Ekonomisk eller ideell skada — Avräkning — Ytterligare kompensation — Assistans — Tillhandahållande av information till passagerare).....	16
2019/C 319/17	Mål C-359/18 P: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 29 juli 2019 — Europeiska läkemedelsmyndigheten mot Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd och Europeiska kommissionen (Överklagande — Förordning(EG) nr 141/2000 — Särsläkemedel — Artikel 5 — Ansökan om att ett läkemedel ska klassificeras som särsläkemedel — Prövning — Det föreligger redan ett äldre godkännande för utsläppande på marknaden för samma läkemedel).....	17
2019/C 319/18	Mål C-388/18: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Finanzamt A mot B (Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Harmonisering av skattelagstiftning — Direktiv 2006/112/EG — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artikel 288 första stycket led 1 och artikel 315 — Särskild ordning för små företag — Särskild ordning för beskattningsbara återförsäljare — Beskattningsbar återförsäljare som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal — Årlig omsättning som avgör om den särskilda ordningen för små företag ska tillämpas — Beskattning av vinstmarginal eller inbetalade belopp).....	17
2019/C 319/19	Mål C-436/18 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 29 juli 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd mot Europeiska kommissionen, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (Överklagande — Dumpning — Införande av en slutgiltig antidumpningstull på vissa produkter med ursprung i Kina — Genomförandeförordning (EU) 2015/1429 — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.7 a — Normalvärde — Fastställande på grundval av priset i ett tredjeland med marknadsekonomi — Val av lämpligt tredjeland — Tredjeland med marknadsekonomi som är föremål för samma undersökning — Justeringar).....	18
2019/C 319/20	Mål C-451/18: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Győri Ítéletábla — Ungern) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. mot DAF TRUCKS N.V. (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 7 led 2 — Skadestånd utanför avtalsförhållanden — Den ort där skadan inträffade — Den ort där skadan uppkom — Talan om ersättning för en skada som orsakats av en konkurrensbegränsande samverkan som förklarats strida mot artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet).....	19
2019/C 319/21	Mål C-481/18: Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 29 juli 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien (Fördragsbrott — Direktiv 2012/39/EU — tekniska krav för kontroll av mänskliga vävnader och celler — Underlåtelse att underrätta kommissionen eller underlåtelse att införliva direktivet med den nationella rättsordningen inom den föreskrivna fristen).....	19
2019/C 319/22	Mål C-438/18: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 15 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater — Direktiv 90/434/EEG — Artiklarna 4 och 11 — Direktiv 2009/133/EG — Artiklarna 4 och 11 — Så kallad "omvänd" fusion — Beskattningssystem som, när det är fråga om en så kallad "omvänd" fusion, innebär att de kostnader moderbolaget haft till följd av ett lån moderbolaget tagit för att köpa det övertagande dotterbolagets aktier, vilka är avdragsgilla för detta moderbolag, inte anses vara avdragsgilla för dotterbolaget).....	20
2019/C 319/23	Mål C-530/18: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Ilfov — Rumänien) — EP mot FO (Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Civilrättsligt samarbete — Behörighetsreglerna i fråga om föräldrans ansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 15 — Överföring av ärendet till en domstol i en annan medlemsstat som är bättre lämpad att pröva målet — Undantag från regeln om allmän behörighet för domstolen på den ort där barnet har hemvist — Särskild anknytning till en annan medlemsstat — Kriterier för att avgöra vilken domstol som är bäst lämpad — Förekomsten av olika rättsregler — Hänsyn till barnets bästa).....	21

2019/C 319/24	Mål C-103/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Spanien) den 11 februari 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid y Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT mot Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid	22
2019/C 319/25	Mål C-150/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polen) den 21 februari 2019 — V.C. Sp. z o.o. mot P.K.	23
2019/C 319/26	Mål C-396/19 P: Överklagande ingett den 22 maj 2019 av Europeiska centralbanken av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 mars 2019 i mål T-730/16, Espírito Santo Financial Group mot ECB	24
2019/C 319/27	Mål C-506/19 P: Överklagande ingett den 2 juli 2019 av Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDLS), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd och IRISL Europe GmbH av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 8 maj 2019 i mål T-434/15: Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mot rådet	25
2019/C 319/28	Mål C-511/19: Begäran om förhandsavgörande framställd av Areios Pagos (Grekland) den 4 juli 2019 — AB mot Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis	26
2019/C 319/29	Mål C-594/19 P: Överklagande ingett den 2 augusti 2019 av Deutsche Lufthansa AG av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 17 maj 2019 i mål T-764/15, Deutsche Lufthansa AG mot Europeiska kommissionen	28
Tribunalen		
2019/C 319/30	Mål T-516/19: Talan väckt den 19 juli 2019 — VDV eTicket Service mot kommissionen och Inea	29
2019/C 319/31	Mål T-545/19: Talan väckt den 5 augusti 2019 — Global Steel Wire m.fl. mot kommissionen	30
2019/C 319/32	Mål T-554/19: Talan väckt den 9 augusti 2019 — Spanien mot kommissionen	31
2019/C 319/33	Mål T-558/19: Överklagande ingett den 13 augusti 2019 — Luz Saúde mot EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)	32

IV

*(Upplysningar)*UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH
ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i Europeiska unionens officiella tidning

(2019/C 319/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 312, 16.9.2019

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 305, 9.9.2019

EUT C 295, 2.9.2019

EUT C 288, 26.8.2019

EUT C 280, 19.8.2019

EUT C 270, 12.8.2019

EUT C 263, 5.8.2019

Dessa texter är tillgängliga på

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Oberlandesgericht Düsseldorf — Tyskland) — Fashion ID GmbH & Co.KG mot Verbraucherzentrale NRW eV

(Mål C-40/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter — Direktiv 95/46/EG — Artikel 2 d — Begreppet ”registeransvarig” — Webbplatsoperatör har på sin webbplats integrerat ett socialt insticksprogram som tillåter överföring av webbplatsbesökarnas personuppgifter till tjänsteleverantören för detta program — Artikel 7 f — Uppgiftsbehandling som kan tillåtas — Beakta webbplatsoperatörens eller tjänsteleverantörens till det sociala insticksprogrammets intresse — Artikel 2 h och artikel 7 a — Den registrerades samtycke — Artikel 10 — Informationsplikt till den registrerade — Nationell bestämmelse som ger konsumentskyddsorganisationer rätt att väcka talan)

(2019/C 319/02)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fashion ID GmbH & Co.KG

Motpart: Verbraucherzentrale NRW eV

ytterligare deltagare i rättegången: Facebook Ireland Ltd, Landesbeauftragte für Datenschutz und Informationsfreiheit Nordrhein-Westfalen

Domslut

- 1) Artiklarna 22–24 i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter ska tolkas så, att de inte utgör hinder för nationella bestämmelser som gör det möjligt för konsumentskyddsorganisationer att väcka talan mot den som påstås kränka skyddet av personuppgifter.

- 2) En webbplatsoperatör, såsom Fashion ID GmbH & Co. KG, som integrerar ett socialt insticksprogram på sin webbplats — som får webbplatsbesökarens webbläsare att begära innehåll från tjänsteleverantören till insticksprogrammet och, i detta syfte, översända besökarens personuppgifter till denna tjänsteleverantör — kan anses vara registeransvarig i den mening som avses i artikel 2 d i direktiv 95/46. Detta ansvar är dock begränsat till den behandling eller den gemensamma behandling av personuppgifter som den faktiskt bestämmer ändamålen och medlen för.
- 3) I en sådan situation som den i det nationella målet, där en webbplatsoperatör integrerar ett socialt insticksprogram på sin webbplats — som får webbplatsbesökarens webbläsare att begära innehåll från tjänsteleverantören till insticksprogrammet och, i detta syfte, översända besökarens personuppgifter till denna tjänsteleverantör — ska både webbplatsoperatören och tjänsteleverantören ha ett berättigat intresse i enlighet med artikel 7 f i direktiv 95/46, för att dessa behandlingar ska tillåtas.
- 4) Artikel 2 h och artikel 7 a i direktiv 95/46 ska tolkas så, att — i en sådan situation som den i det nationella målet, där en webbplatsoperatör integrerar ett socialt insticksprogram på sin webbplats — som får webbplatsbesökarens webbläsare att begära innehåll från tjänsteleverantören till insticksprogrammet och, i detta syfte, översända besökarens personuppgifter till denna tjänsteleverantör — det samtycke som enligt dessa bestämmelser ska inhämtas av webbplatsoperatören enbart omfattar den behandling eller den gemensamma behandling av personuppgifter som webbplatsoperatören faktiskt bestämmer ändamålen och medlen för. Dessutom ska artikel 10 i direktivet tolkas så, att — i en sådan situation — informationsplikten enligt artikeln även åligger webbplatsoperatören och att de uppgifter som webbplatsoperatören ska ge till den registrerade enbart omfattar den behandling eller den gemensamma behandling av personuppgifter som den faktiskt bestämmer ändamålen och medlen för.

(¹) EUT C 112, 10.4.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Cour constitutionnelle — Belgien) — Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL mot Conseil des ministres

(Mål C-411/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Miljö — Esbokonventionen — Århuskonventionen — Bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter — Direktiv 92/43/EEG — Artikel 6.3 — Begreppet "projekt" — Bedömning av konsekvenserna för det berörda området — Artikel 6.4 — Begreppet "tvingande orsaker som har ett väsentligt allmänintresse" — Bevarande av vilda fåglar — Direktiv 2009/147/EG — Bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt — Direktiv 2011/92/EU — Artikel 1.2 a — Begreppet "projekt" — Artikel 2.1 — Artikel 4.1 — Miljökonsekvensbedömning — Artikel 2.4 — Undantag från bedömning — Gradvis avveckling av kärnkraft — Nationell lagstiftning i vilken det, för det första, föreskrivs att den industriella elproduktionen ska återupptas för en tid av tio år vid ett kärnkraftverk som för närvarande inte är i drift, vilket medför att det datum för stängningen av kärnkraftverket som ursprungligen hade fastställts av den nationella lagstiftaren skjuts upp i tio år, och, för det andra, att det slutdatum som ursprungligen hade föreskrivits av den nationella lagstiftaren för stängningen av och upphörandet av industriell elproduktion vid ett kärnkraftverk som är i drift skjuts upp i tio år — Någon bedömning av miljöpåverkan har inte genomförts)

(2019/C 319/03)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour constitutionnelle

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Inter-Environnement Wallonie ASBL, Bond Beter Leefmilieu Vlaanderen ASBL

Motpart: Conseil des ministres

övriga deltagare i rättegången: Electrabel SA

Domslut

- 1) Artikel 1.2 a första strecksatsen, artikel 2.1 och artikel 4.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ska tolkas så, att åtgärder i form av en nystart för en tid av nästan tio år av den industriella elproduktionen vid ett kärnkraftverk som inte är i drift, vilket får till följd att det av den nationella lagstiftaren ursprungligen fastställda stängnings- och avvecklingsdatumet för verket skjuts upp i tio år, samt i form av uppskjutandet i tio år av det av den nationella lagstiftaren ursprungligen föreskrivna slutdatumet för stängningen och upphörandet av industriell elproduktion vid ett kärnkraftverk som är i drift, vilka innebär att de berörda kärnkraftverken måste genomgå moderniseringsarbeten som är ägnade att påverka de fysiska förhållandena på platsen, utgör ett projekt i den mening som avses i det direktivet, vilket — med förbehåll för de kontroller som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra — i princip ska vara föremål för en miljökonsekvensbedömning innan dessa åtgärder antas. Den omständigheten att genomförandet av åtgärderna, beträffande det ena av de båda kärnkraftverken, kräver antagandet av ytterliga rättsakter, såsom meddelandet av ett nytt tillstånd för industriell elproduktion är inte avgörande i detta avseende. De arbeten som är oupplösligt förbundna med åtgärderna ska även vara föremål för en miljökonsekvensbedömning före deras antagande, om arbetenas beskaffenhet och deras potentiella inverkan på miljön kan identifieras med tillräcklig precision i detta skede, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 2) Artikel 2.4 i direktiv 2011/92 ska tolkas så, att den endast tillåter en medlemsstat att — i syfte att trygga sin elförsörjning — undanta ett sådant projekt som det som är aktuellt i det nationella målet från miljökonsekvensbedömning i det fallet att medlemsstaten visar att det föreligger en rimligt sannolik risk för tryggandet av elförsörjningen och projektet är så brådskande att det kan motivera att någon miljökonsekvensbedömning inte görs, under förutsättning att skyldigheterna i artikel 2.4 andra stycket a–c i direktivet iakttas. Denna möjlighet till undantag påverkar emellertid inte de skyldigheter som den berörda medlemsstaten har enligt artikel 7 i direktivet.
- 3) Artikel 1.4 i direktiv 2011/92 ska tolkas så, att en sådan nationell lagstiftning som den som är aktuell i det nationella målet inte utgör "särskild nationell lagstiftning", i den mening som avses i den bestämmelsen, vilken i enlighet med nämnda bestämmelse inte omfattas av direktivets tillämpningsområde.
- 4) Artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter ska tolkas så, att sådana åtgärder som de som är aktuella i det nationella målet, tillsammans med de arbeten som krävs för att modernisera kärnkraftverken och för att de ska uppfylla aktuella säkerhetsnormer, utgör ett projekt som ska vara föremål för en lämplig bedömning av dess inverkan på berörda skyddade områden. Åtgärderna ska vara föremål för en sådan bedömning innan de antas av lagstiftaren. Den omständigheten att genomförandet av åtgärderna, beträffande det ena av de båda kärnkraftverken, kräver antagandet av ytterliga rättsakter, såsom meddelandet av ett nytt tillstånd för industriell elproduktion är inte avgörande i detta avseende. De arbeten som är oupplösligt förbundna med åtgärderna ska även vara föremål för en sådan bedömning före deras antagande, om arbetenas beskaffenhet och deras potentiella inverkan på miljön kan identifieras med tillräcklig precision i detta skede, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera.
- 5) Artikel 6.4 första stycket i direktiv 92/43 ska tolkas så, att en medlemsstats mål att varaktigt trygga sin elförsörjning utgör en tvingande orsak som har ett väsentligt allmänintresse, i den mening som avses i den bestämmelsen. Artikel 6.4 andra stycket i det direktivet ska tolkas så, att för det fall det skyddade område som kan påverkas av ett projekt innehåller en prioriterad livsmiljötyp eller en prioriterad art, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, är det endast behovet att avvärja ett verkligt och allvarligt hot om avbrott i den berörda medlemsstatens elförsörjning som, under sådana omständigheter som de som är aktuella i det nationella målet, kan utgöra ett skäl som berör allmän säkerhet i den mening som avses i den bestämmelsen.

- 6) Unionsrätten ska tolkas så, att en nationell domstol får undantagsvis och om det är tillåtet enligt nationell rätt låta verkningarna bestå av åtgärder, såsom de åtgärder som är aktuella i det nationella målet, vilka antagits i strid med skyldigheterna enligt direktiv 2011/92 och direktiv 92/43, om bibehållandet av verkningarna är motiverat av tvingande skäl som har samband med behovet att avvärja ett verkligt och allvarligt hot om avbrott i den berörda medlemsstatens elförsörjning, vilket inte skulle kunna avväras genom andra medel eller alternativ, särskilt inom ramen för den inre marknaden. Ett bibehållande av åtgärder- nas verkningar får endast omfatta den tidsrymd som är absolut nödvändig för att avhjälpa denna rättsstridighet.

(¹) EUT C 300, 11.9.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Funke Medien NRW GmbH mot Bundesrepublik Deutschland

(Mål C-469/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Informationssamhället — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter — Artikel 2 a — Rätten till mångfaldigande — Artikel 3.1 — Överföring till allmänheten — Artikel 5.2 och 5.3 — Undantag och inskränkningar — Räckvidd — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna)

(2019/C 319/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Funke Medien NRW GmbH

Motpart: Bundesrepublik Deutschland

Domslut

- 1) Artikel 2 a och artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska tolkas så, att de fullständigt harmoniserar det materiella innehållet i de rättigheter som är föreskrivna i dessa bestämmelser. Artikel 5.3 c andra alternativet och artikel 5.3 d i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att de inte utgör åtgärder som fullständigt harmoniserar räckvidden av de undantag eller inskränkningar som ingår i dessa bestämmelser.

- 2) Informationsfriheten och pressfriheten, som är stadfästa i artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, kan inte, utöver de undantag och inskränkningar som är föreskrivna i artikel 5.2 och 5.3 i direktiv 2001/29, motivera ett undantag från de ensamrätter i fråga om mångfaldigande och överföring till allmänheten som upphovsmannen har enligt artikel 2 a och 3.1 i samma direktiv.
- 3) Den nationella domstolen ska inom ramen för den intresseavvägning som den domstolen — med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet — ska göra mellan, å ena sidan, de ensamrätter som upphovsmannen har enligt artikel 2 a och 3.1 i direktiv 2001/29 och, å andra sidan, de rättigheter för användare av skyddade alster som avses i undantagsbestämmelserna i artikel 5.3 c andra alternativet och 5.3 d i direktivet, grunda sig på en tolkning av dessa bestämmelser som är fullständigt förenlig med de grundläggande rättigheter som är garanterade i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samtidigt som den respekterar bestämmelsernas ordalydelse och bibehåller deras ändamålsenliga verkan.

(¹) EUT C 382 av den 13.11.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas mot Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

(Mål C-476/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Informationssamhället — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter — Sampling — Artikel 2 c — Fonogramframställare — Rätt till mångfaldigande — "Delvis" mångfaldigande — Artikel 5.2 och 5.3 — Undantag och inskränkningar — Räckvidd — Artikel 5.3 d — Citat — Direktiv 2006/115/EG — Artikel 9.1 b — Spridningsrätt — Grundläggande rättigheter — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 13 — Frihet för konsten)

(2019/C 319/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Pelham GmbH, Moses Pelham, Martin Haas

Motpart: Ralf Hütter, Florian Schneider-Esleben

Domslut

- 1) Artikel 2 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska, mot bakgrund av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en fonogramframställares ensamrätt enligt den bestämmelsen att tillåta eller förbjuda mångfaldigande av framställarens fonogram ger vederbörande rätt att motsätta sig att en utomstående använder ett även mycket kort ljudavsnitt från framställarens fonogram i syfte att låta ljudavsnittet ingå i ett annat fonogram, såvida ljudavsnittet inte ingår i det andra fonogrammet i en ändrad form som inte är igenkännbar vid lyssning.

- 2) Artikel 9.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/115/EG av den 12 december 2006 om uthyrnings- och utlåningsrättigheter avseende upphovsrättsligt skyddade verk och om upphovsrätten närstående rättigheter ska tolkas så, att ett fonogram som innehåller musikavsnitt som överförs från ett annat fonogram inte utgör ett "exemplar", i den mening som avses i den bestämmelsen, av sistnämnda fonogram, såvida det inte återger hela fonogrammet eller en väsentlig del av detta.
- 3) En medlemsstat får inte i sin nationella rätt föreskriva andra undantag från eller inskränkningar av fonogramframställarens rätt enligt artikel 2 c i direktiv 2001/29, än dem som är föreskrivna i artikel 5 i samma direktiv.
- 4) Artikel 5.3 d i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att begreppet citat i den bestämmelsen inte omfattar en situation i vilken det inte är möjligt att identifiera det citerade verket.
- 5) Artikel 2 c i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att den fullständigt harmoniserar det materiella innehållet i den rättighet som är föreskriven i den bestämmelsen.

(¹) EUT C 347, 16.10.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof — Tyskland) — Spiegel Online GmbH mot Volker Beck

(Mål C-516/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Upphovsrätt och närstående rättigheter — Direktiv 2001/29/EG — Informationssamhället — Harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter — Artikel 5.3 — Undantag och inskränkningar — Räckvidd — Artikel 5.3 c och d — Nyhetsrapportering — Citat — Användning av hyperlänkar — Lagligt tillgängliggörande för allmänheten — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artikel 11 — Yttrandefrihet och informationsfrihet)

(2019/C 319/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Spiegel Online GmbH

Motpart: Volker Beck

Domslut

- 1) Artikel 5.3 c andra alternativet och artikel 5.3 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/29/EG av den 22 maj 2001 om harmonisering av vissa aspekter av upphovsrätt och närstående rättigheter i informationssamhället ska tolkas så, att de inte utgör åtgärder som fullständigt harmoniserar räckvidden av de undantag eller inskränkningar som ingår i dessa bestämmelser.

- 2) Informationsfriheten och pressfriheten, som är stadfästa i artikel 11 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, kan inte, utöver de undantag och inskränkningar som är föreskrivna i artikel 5.2 och 5.3 i direktiv 2001/29, motivera ett undantag från de ensamrätter i fråga om mångfaldigande och överföring till allmänheten som upphovsmannen har enligt artikel 2 a och 3.1 i samma direktiv.
- 3) Den nationella domstolen ska inom ramen för den intresseavvägning som den domstolen — med beaktande av omständigheterna i det enskilda fallet — ska göra mellan, å ena sidan, de ensamrätter som upphovsmannen har enligt artikel 2 a och 3.1 i direktiv 2001/29 och, å andra sidan, de rättigheter för användare av skyddade alster som avses i undantagsbestämmelserna i artikel 5.3 c andra alternativet och 5.3 d i direktivet, grunda sig på en tolkning av dessa bestämmelser som är fullständigt förenlig med de grundläggande rättigheter som är garanterade i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samtidigt som den respekterar bestämmelsernas ordalydelse och bibehåller deras ändamålsenliga verkan.
- 4) Artikel 5.3 c andra alternativet i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell regel som begränsar tillämpningen av det undantag eller den inskränkning som är föreskriven i den bestämmelsen till fall där det saknas rimlig möjlighet att begära förhandssamtycke att använda ett skyddat verk för nyhetsrapporteringsändamål.
- 5) Artikel 5.3 d i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att begreppet citat i den bestämmelsen omfattar en referens via en hyperlänk till en fil som är tillgänglig på ett fristående sätt.
- 6) Artikel 5.3 d i direktiv 2001/29 ska tolkas så, att ett verk redan har gjorts lagligen tillgängligt för allmänheten när allmänheten — med stöd av en icke frivillig licens eller med stöd av tillstånd enligt lag — tidigare har fått tillgång till verket, i sin konkreta form, med rättsinnehavarens samtycke.

(¹) EUT C 392, 20.11.2017

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungern) — Alekszj Torubarov mot Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

(Mål C-556/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Gemensam politik avseende asyl och subsidiärt skydd — Gemensamma förfaranden för beviljande av internationellt skydd — Direktiv 2013/32/EU — Artikel 46.3 — Full omprövning och prövning av det aktuella behovet — Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Omfattningen av förstainstansdomstolens befogenheter — Rätt att ändra föreligger inte — Behörig myndighet med domstolsliknande uppgifter eller behörig administrativ myndighet som vägrar att rätta sig efter ett avgörande från nämnda domstol¹)

(2019/C 319/07)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Pécsi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alekszj Torubarov

Motpart: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal

Domslut

Artikel 46.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd, jämförd med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att under sådana förhållanden som dem i det nationella målet — där en förstainstansdomstol, efter att ha gjort en full omprövning, och prövning av det aktuella behovet, av samtliga faktiska och rättsliga omständigheter av relevans som har åberopats av den som ansöker om internationellt skydd, har konstaterat att sökanden enligt kriterierna i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet, ska tillerkännas sådant skydd av det skäl som han eller hon har åberopat till stöd för sin ansökan, men där en administrativ myndighet eller en myndighet med domstolsliknande uppgifter därefter har antagit ett beslut av motsatt innebörd, utan att i detta avseende fastställa att det har inträffat nya omständigheter som rättfärdigar en ny bedömning av sökandens behov av internationellt skydd — föreligger en skyldighet för nämnda domstol att ändra det beslut som inte överensstämmer med dess föregående avgörande och ersätta det beslutet med sitt eget beslut vad gäller ansökan om internationellt skydd samt vid behov underlåta att tillämpa nationella bestämmelser som förbjuder den att göra detta.

(¹) EUT C 5, 8.1.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña — Spanien) — Prenatal S.A. mot Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

(Mål C-589/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Import av textilprodukter som felaktigt deklarerats ha sitt ursprung i Jamaica — Uppbörd av importtull i efterhand — Ansökan om eftergift av tull — Förordning (EEG) nro2913/92 — Tullkodex för gemenskapen — Artiklarna 220.2 b och 239 — Europiska kommissionens beslut om avvisning i ett enskilt fall — Giltighet)

(2019/C 319/08)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Prenatal S.A.

Motpart: Tribunal Económico Administrativo Regional de Cataluña (TEARC)

Domslut

Vid prövningen av kommissionens beslut (KOM) (2008) 6317 slutligt, av den 3 november 2008, i vilket kommissionen fann att det fanns fog för att i efterhand uppbära importtull och att det saknades fog för att efterge denna tull i ett enskilt fall (ärende REM 03/07), med beaktande av artikel 220.2 b och artikel 239 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2700/2000 av den 16 november 2000, har det inte framkommit någon omständighet som kan påverka beslutets giltighet.

(¹) EUT C 22, 22.1.2018.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Székesfehérvári Törvényszék — Ungern) — Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe mot Fővárosi Törvényszék

(Mål C-620/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Offentlig upphandling — Överklagande — Direktiv 89/665/EEG — Direktiv 92/13/EEG — Rätt till ett effektivt domstolskydd — Effektivitets- och likvärdighetsprinciperna — Resning i målet avseende rättsliga avgöranden som åsidosätter unionsrätten — Medlemsstaternas ansvar för nationella domstolars överträdelse av unionsrätten — Bedömning av skadan)

(2019/C 319/09)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Székesfehérvári Törvényszék

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Hochtief Solutions AG Magyarországi Fióktelepe

Svarande: Fővárosi Törvényszék

Domslut

- 1) En medlemsstats ansvar för skador som orsakats av ett avgörande från en nationell domstol i sista instans som strider mot en regel i unionsrätten regleras av de villkor som domstolen fastställt, särskilt i punkt 51 i domen av den 30 september 2003, Köbler (C-224/01, EU:C:2003:513), utan att utesluta möjligheten att staten kan hållas ansvarig enligt mindre restriktiva villkor på grundval av nationell lagstiftning. Detta ansvar är inte uteslutet på grund av att avgörandet har vunnit laga kraft. Vid genomförandet av detta ansvar ankommer det på den nationella domstol där skadeståndstalan väcks att bedöma, med hänsyn till alla omständigheter som kännetecknar den aktuella situationen, huruvida den nationella domstol som dömer i sista instans har begått en tillräckligt allvarlig överträdelse av unionsrätten genom att klart och tydligt bryta mot tillämplig unionsrätt, inbegripet domstolens relevanta praxis. Unionslagstiftningen utgör däremot ett hinder för en bestämmelse i den nationella lagstiftningen som i ett sådant fall generellt utesluter ett skadestånd för kostnader som en part ådragit sig genom det aktuella avgörandet från den nationella domstolen.

- 2) Unionsrätten, särskilt rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007, och direktiv 92/13/EEG av den 25 februari 1992 om samordning av lagar och andra författningar om gemenskapsregler om upphandlingsförfaranden tillämpade av företag och verk inom vatten-, energi-, transport- och telekommunikationssektorerna samt principerna om likvärdighet och effektivitet, ska tolkas så att den inte utgör hinder för lagstiftning i en medlemsstat som inte tillåter resning mot en dom från en domstol i den medlemsstaten som dömer i sista instans som har vunnit laga kraft, i vilken domstolen avgjort en talan om ogiltigförklaring av en upphandlande myndighets beslut utan att ta upp en fråga som prövades i en tidigare dom av EU-domstolen som svar på en begäran om förhandsavgörande i målet om ogiltigförklaring. Om emellertid de tillämpliga nationella processuella reglerna innefattar möjligheten för den nationella domstolen att ompröva en dom som vunnit laga kraft, för att göra den situation som uppstår till följd av den domen förenlig med en tidigare nationell lagakraftvunnen dom, vilken den domstol som meddelade domen och parterna i det mål som gav upphov till domen redan kände till, ska den möjligheten, i enlighet med likvärdighetsprincipen och effektivitetsprincipen, ha företräde, i enlighet med samma villkor, för att göra situationen förenlig med unionsrätten, såsom den tolkas i en tidigare dom från domstolen.

(¹) EUT C 22, 22.1.2018.

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 29 juli 2019 — Bayerische Motoren Werke AG mot Europeiska kommissionen, Freistaat Sachsen

(Mål C-654/17 P) (¹)

(Överklagande — Statligt stöd — Regionala investeringsstöd — Stöd till ett stort investeringsprojekt — Stöd delvis oförenligt med den inre marknaden — Artikel 107.3 FEUF — Huruvida stödet är nödvändigt — Artikel 108.3 FEUF — Förordning (EG) nr 800/2008 — Stöd som överstiger tröskelvärdet för individuell anmälan av stöd — Anmälan — Gruppundantagets räckvidd — Anslutningsöverklagande — Intervention vid tribunalen — Upptagande till prövning)

(2019/C 319/10)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Bayerische Motoren Werke AG (ombud: M. Rosenthal, G. Drauz och M. Schütte, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: F. Erlbacher, A. Bouchagiar och T. Maxian Rusche), Freistaat Sachsen (ombud: T. Lübbig, Rechtsanwalt)

Domslut

- 1) Huvudöverklagande och anslutningsöverklagande ogillas.
- 2) Bayerische Motoren Werke AG ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen med anledning av huvudöverklagandet.

- 3) Freistaat Sachsen ska bära sina rättegångskostnader med anledning av huvudöverklagandet.
- 4) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Bayerische Motoren Werke och Freistaat Sachsen med anledning av anslutningsöverklagandet.

(¹) EUT C 94, 12.3.2018.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Corte suprema di cassazione — Italien) — Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS) mot Azienda Napoletana Mobilità SpA

(Mål C-659/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Sysselsättningsstöd — Befrielse från sociala avgifter avseende utbildnings- och anställningsavtal — Beslut 2000/128/EG — Stödordningar för sysselsättningsfrämjande åtgärder som Italien har genomfört — Stöd som delvis är oförenligt med den inre marknaden — Tillämpning av beslut 2000/128/EG på ett företag som endast tillhandahåller lokala kollektivtrafiktjänster, vilka har tilldelats direkt av en kommun — Artikel 107.1 FEUF — Begreppet "snedvridning av konkurrensen" — Begreppet "påverkar handeln" mellan medlemsstaterna)

(2019/C 319/11)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS)

Motpart: Azienda Napoletana Mobilità SpA

Domslut

Med förbehåll för den hänskjutande domstolens kontroller, ska kommissionens beslut 2000/128/EG av den 11 maj 1999 om de stödordningar som Italien har genomfört för sysselsättningsfrämjande åtgärder tolkas så, att det är tillämpligt på ett sådant företag som det som är aktuellt i det nationella målet, vilket genom direkttilldelning av en kommun och med ensamrätt har tillhandahållit tjänster för lokal kollektivtrafik, samt har beviljats nedsättningar av sociala avgifter i enlighet med nationell lagstiftning som genom nämnda beslut har fastställts vara delvis oförenligt med det förbud som anges i artikel 107.1 FEUF.

(¹) EUT C 52, 12.2.2018.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht — Nederländerna) — Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam mot Minister van Buitenlandse Zaken

(Mål C-680/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Område med frihet, säkerhet och rättvisa — Gemenskapskodex om viseringar — Förordning (EG) nr 810/2009 — Artikel 5 — Medlemsstat som är behörig att pröva en ansökan om visering och besluta om den — Artikel 8 — Överenskommelse om representation — Artikel 32.3 — Överklagande av ett beslut om avslag på ansökan om visering — Medlemsstat som är behörig att pröva överklagandet när det finns en överenskommelse om representation — Person som har rätt att överklaga)

(2019/C 319/12)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Utrecht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sumanan Vethanayagam, Sobitha Sumanan, Kamalaranee Vethanayagam

Motpart: Minister van Buitenlandse Zaken

Domslut

- 1) Artikel 32.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 av den 26 juni 2013, ska tolkas så, att den inte tillåter referenspersonen att i eget namn överklaga ett beslut om avslag på ansökan om visering.
- 2) Artikel 8.4 d och artikel 32.3 i förordning nr 810/2009, i dess lydelse enligt förordning nr 610/2013, ska tolkas så, att i de fall då det finns en bilateral överenskommelse om representation, enligt vilken den representerande medlemsstatens konsulära myndigheter har behörighet att fatta beslut om avslag på ansökan om visering, ankommer det på de behöriga myndigheterna i den medlemsstaten att pröva överklaganden av ett beslut om avslag på ansökan om visering.
- 3) En tolkning av artikel 8.4 d i förordning nr 810/2009 i förening med artikel 32.3 i samma förordning, i dess lydelse enligt förordning nr 610/2013, enligt vilken ett överklagande av ett beslut om avslag på ansökan om visering ska riktas mot den representerande medlemsstaten, är förenlig med den grundläggande rätten till ett effektivt domstolsskydd.

⁽¹⁾ EUT C 63, 19.2.2018

Domstolens dom (första avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale di Bari — Italien) — brottmål mot Massimo Gambino, Shpetim Hyka

(Mål C-38/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Straffrättsligt samarbete — Direktiv 2012/29/EU — Miniminormer för rättigheter, stöd och skydd för brottsoffer — Artiklarna 16 och 18 — Brottsofferförhör vid en brottmålsdomstol i första instans — Ändring av rättens sammansättning — Upprepning av brottsofferförhöret på begäran av en av parterna i målet — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 47 och 48 — Rätt till en rättvis rättegång och rätten till försvar — Omedelbarhetsprincipen — Räckvidd — Brottsoffers rätt till skydd under de straffrättsliga förfarandena)

(2019/C 319/13)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Bari

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Massimo Gambino, Shpetim Hyka

ytterligare deltagare i rättegången: Procura della Repubblica presso il Tribunale di Bari, Ernesto Lappostato, Banca Carige SpA — Cassa di Risparmio di Genova e Imperia

Domslut

Artiklarna 16 och 18 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om miniminormer för rättigheter, stöd och skydd för brottsoffer som ersätter rådets rambeslut 2001/220/JAI ska tolkas så, att de inte utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den som har utsatts för brott har hörts en första gång av den dömande sammansättningen i en brottmålsdomstol i första instans och den sammansättningen senare ändras, i princip ska höras på nytt av den nya sammansättningen, om en av parterna i förfarandet inte vill låta den sammansättningen lägga protokollet från det första hörandet av brottsoffret till grund för avgörandet.

⁽¹⁾ EUT C 142, 23.4.2018.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 29 juli 2019 — Red Bull GmbH mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO), Marques, Optimum Mark sp. z o.o.

(Mål C-124/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — EU-varumärke — Förordning (EG) nr 207/2009 — Artikel 4 och artikel 7.1 a — Absolut registreringshinder — Ogiltighetsförfarande — Kombination av två färger som sådana — Avsaknad av systematisk sammansättning som förenar färgerna på ett förutbestämt och varaktigt sätt)

(2019/C 319/14)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Red Bull GmbH (ombud: A. Renck, Rechtsanwalt, S. Petivlasova, abogada)

Övriga parter i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) (ombud: A. Folliard-Monguiral och D. Botis), Marques (ombud: R. Mallinson, solicitor, och T. Müller, Rechtsanwalt), Optimum Mark sp. z o.o. (ombud: R. Skubisz, J. Dudzik och M. Mazurek, adwokaci och E. Jaroszyńska-Kozłowska, advocate)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Red Bull GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 200, 11.6.2018

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 29 juli 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Österrike

(Mål C-209/18) (¹)

(Fördragsbrott — Åsidosättande av direktiv 2006/123/EG och artiklarna 49 och 56 FEUF — Begränsningar och krav vad gäller platsen för sätet, juridisk form, kapitalinnehav och sektorövergripande verksamhet för civilingenjörbolag, patentombudsbolag och veterinärbolag)

(2019/C 319/15)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Braun och H. Tserepa-Lacombe)

Svarande: Republiken Österrike (ombud: G. Hesse)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: inledningsvis T. Henze och D. Klebs, därefter D. Klebs)

Domslut

- 1) Republiken Österrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 14 led 1, artikel 15.1, 15.2 b och c och 15.3 och artikel 25 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden genom att behålla kraven avseende platsen för sätet för civilingenjörbolag och patentombudsbolag, kraven vad gäller juridisk form och kapitalinnehav för civilingenjörbolag, patentombudsbolag och veterinärbolag, och begränsningen av sektorövergripande verksamheter för civilingenjörbolag och patentombudsbolag.
- 2) Republiken Österrike ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 3) Förbundsrepubliken Tyskland ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 190, 4.6.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Bacău — Rumänien) — Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu mot SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

(Mål C-354/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Förordning (EG) nr 261/2004 — Flygtransport — Nekad ombordstigning — Begreppen ”kompensation” och ”ytterligare kompensation” — Typ av ersättningsgill skada — Ekonomisk eller ideell skada — Avräkning — Ytterligare kompensation — Assistans — Tillhandahållande av information till passagerare)

(2019/C 319/16)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Bacău

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Radu Lucian Rusu, Oana Maria Rusu

Motpart: SC Blue Air — Airline Management Solutions Srl

Domslut

- 1) Artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 ska tolkas så, att det belopp som avses i denna bestämmelse inte syftar till att ersätta en sådan skada som inkomstförlust. Denna skada kan vara föremål för ytterligare kompensation enligt artikel 12.1 i denna förordning och det ankommer på den hänskjutande domstolen att på relevant rättslig grund avgöra och bedöma de olika delar som skadan består av, liksom omfattningen av kompensationen för skadan.
- 2) Förordning nr 261/2004, och särskilt dess artikel 12.1 andra meningen, ska tolkas så, att den behöriga nationella domstolen får räkna av den kompensation som beviljats med stöd av denna förordning från den ytterligare kompensationen, men är inte skyldig att göra detta, eftersom det av förordningen inte framgår hur den nationella domstolen ska göra en sådan avräkning.
- 3) Artikel 4.3 i förordning nr 261/2004, jämförd med artikel 8.1 i samma förordning, ska tolkas så, att den innebär en skyldighet för det lufttrafikföretag som utför flygningen att till de berörda passagerarna lämna fullständig information om alla de möjligheter som anges i den sistnämnda bestämmelsen, eftersom passagerarna i fråga inte har någon skyldighet att bidra aktivt till att söka efter information.
- 4) Artikel 8.1 b i förordning nr 261/2004 ska tolkas så, att det är lufttrafikföretaget som utför flygningen som har bevisbördan för att ombokning gjorts snarast möjligt.

⁽¹⁾ EUT C 294, 20.8.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 29 juli 2019 — Europeiska läkemedelsmyndigheten mot Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd och Europeiska kommissionen

(Mål C-359/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Förordning(EG) nr 141/2000 — Säräkemedel — Artikel 5 — Ansökan om att ett läkemedel ska klassificeras som säräkemedel — Prövning — Det föreligger redan ett äldre godkännande för utsläppande på marknaden för samma läkemedel)

(2019/C 319/17)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) (ombud: initialt S. Marino, S. Drosos, T. Jabłoński och A. Spina, därefter S. Marino, S. Drosos och T. Jabłoński)

Övriga parter i målet: Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd (ombud: G. Castle, solicitor, D. Anderson, QC, M. Birdling, barrister, och S. Cowlshaw, solicitor), Europeiska kommissionen (ombud: K. Petersen och A. Sipos)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas..
- 2) Europeiska läkemedelsmyndigheten (EMA) ska, förutom sina egna rättegångskostnader, ersätta de rättegångskostnader som åsamkats Shire Pharmaceuticals Ireland Ltd.
- 3) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 294, 20.08.2018

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof — Tyskland) — Finanzamt A mot B

(Mål C-388/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Beskattning — Harmonisering av skattelagstiftning — Direktiv 2006/112/EG — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artikel 288 första stycket led 1 och artikel 315 — Särskild ordning för små företag — Särskild ordning för beskattningsbara återförsäljare — Beskattningsbar återförsäljare som omfattas av ordningen för beskattning av vinstmarginal — Årlig omsättning som avgör om den särskilda ordningen för små företag ska tillämpas — Beskattning av vinstmarginal eller inbetalade belopp)

(2019/C 319/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesfinanzhof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Finanzamt A

Motpart: B

Domslut

Artikel 288 första stycket led 1 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att den utgör hinder för en nationell lagstiftning eller en nationell administrativ praxis, enligt vilken den omsättning som ska tjäna som referensnivå vid tillämpningen av den särskilda ordningen för små företag på en beskattningsbar person som omfattas av den särskilda ordningen för beskattning av vinstmarginal som föreskrivs för beskattningsbara återförsäljare, endast ska beräknas med beaktande av vinstmarginalen, i enlighet med artikel 315 i detta direktiv. Omsättningen ska fastställas på grundval av samtliga belopp exklusive mervärdesskatt som inbetalats eller kommer att inbetalas till den beskattningsbara återförsäljaren, oavsett hur dessa belopp faktiskt kommer att beskattas.

⁽¹⁾ EUT C 328, 17.9.2018.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 29 juli 2019 — Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd mot Europeiska kommissionen, Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL

(Mål C-436/18 P) ⁽¹⁾

(Överklagande — Dumpning — Införande av en slutgiltig antidumpningstull på vissa produkter med ursprung i Kina — Genomförandeförordning (EU) 2015/1429 — Förordning (EG) nr 1225/2009 — Artikel 2.7 a — Normalvärde — Fastställande på grundval av priset i ett tredjeland med marknadsekonomi — Val av lämpligt tredjeland — Tredjeland med marknadsekonomi som är föremål för samma undersökning — Justeringar)

(2019/C 319/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd (ombud: E. Vermulst och J. Cornelis, advocaten)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J.-F. Brakeland och A. Demeneix) Eurofer, Association Européenne de l'Acier, ASBL (ombud: J. Killick, barrister, samt G. Forwood och C. Van Haute, avocates)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Shanxi Taigang Stainless Steel Co. Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 341, 24.9.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 29 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Győri Ítélotábla — Ungern) — Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft. mot DAF TRUCKS N.V.

(Mål C-451/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 1215/2012 — Särskilda behörighetsregler — Artikel 7 led 2 — Skadestånd utanför avtalsförhållanden — Den ort där skadan inträffade — Den ort där skadan uppkom — Talan om ersättning för en skada som orsakats av en konkurrensbegränsande samverkan som förklarats strida mot artikel 101 FEUF och artikel 53 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet)

(2019/C 319/20)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Győri Ítélotábla

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Tibor-Trans Fuvarozó és Kereskedelmi Kft.

Motpart: DAF TRUCKS N.V.

Domslut

Artikel 7 led 2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas så, att vid talan om ersättning för en skada som orsakats av en överträdelse av artikel 101 FEUF och som bland annat består i hemlig samverkan om prissättning och höjningar av bruttopriset på lastbilar avses med "den ort där skadan inträffade" i en sådan situation som i det nationella målet, den ort där marknaden påverkades av överträdelsen, det vill säga den ort där marknadspriserna snedvreds och där den drabbade påstår sig ha lidit nämnda skada, även om talan riktas mot en deltagare i den berörda samverkan med vilken den drabbade inte har haft några avtalsförhållanden.

⁽¹⁾ EUT C 319, 10.9.2018.

Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 29 juli 2019 — Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-481/18) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 2012/39/EU — tekniska krav för kontroll av mänskliga vävnader och celler — Underlåtelse att underrätta kommissionen eller underlåtelse att införliva direktivet med den nationella rättsordningen inom den föreskrivna fristen)

(2019/C 319/21)

Rättegångsspråk: Italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: A. Szymkowska och C. Sjödin)

Svarande: Republiken Italien (ombud: G. Palmieri, bidrätt av C. Colelli, avvocato dello Stato)

Domslut

- 1) Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 2.1 i kommissionens direktiv 2012/39/EU av den 26 november 2012 om ändring av direktiv 2006/17/EG vad gäller vissa tekniska krav för kontroll av mänskliga vävnader och celler genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och genom att inte omedelbart underrätta Europeiska kommissionen om sådana åtgärder.
- 2) Republiken Italien förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 328, av den 17.9.2018.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 15 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD) — Portugal) — Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-438/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater — Direktiv 90/434/EEG — Artiklarna 4 och 11 — Direktiv 2009/133/EG — Artiklarna 4 och 11 — Så kallad ”omvänd” fusion — Beskattningssystem som, när det är fråga om en så kallad ”omvänd” fusion, innebär att de kostnader moderbolaget haft till följd av ett lån moderbolaget tagit för att köpa det övertagande dotterbolagets aktier, vilka är avdragsgilla för detta moderbolag, inte anses vara avdragsgilla för dotterbolaget)

(2019/C 319/22)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa — CAAD)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Galeria Parque Nascente-Exploração de Espaços Comerciais SA

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Avgörande

Rådets direktiv 90/434/EEG av den 23 juli 1990 om ett gemensamt beskattningssystem för fusion, fission, partiell fission, överföring av tillgångar och utbyte av aktier eller andelar som berör bolag i olika medlemsstater samt om flyttning av ett europabolags eller en europeisk kooperativ förenings säte från en medlemsstat till en annan, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2006/98/EG av den 20 november 2006, ska tolkas så, att det inte utgör hinder för en nationell lagstiftning, såsom den i det nationella målet, som innebär att ett övertagande bolag inte får göra avdrag för kostnader som var skattemässigt avdragsgilla för det överlåtande bolaget innan fusionen skedde och som skulle ha varit avdragsgilla om denna fusion inte hade skett.

(¹) EUT C 319, 10.9.2018.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 10 juli 2019 (begäran om förhandsavgörande från Tribunalul Ilfov — Rumänien) — EP mot FO

(Mål C-530/18) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Artikel 99 i domstolens rättegångsregler — Civilrättsligt samarbete — Behörighetsreglerna i fråga om föräldraansvar — Förordning (EG) nr 2201/2003 — Artikel 15 — Överföring av ärendet till en domstol i en annan medlemsstat som är bättre lämpad att pröva målet — Undantag från regeln om allmän behörighet för domstolen på den ort där barnet har hemvist — Särskild anknytning till en annan medlemsstat — Kriterier för att avgöra vilken domstol som är bäst lämpad — Förekomsten av olika rättsregler — Hänsyn till barnets bästa)

(2019/C 319/23)

Rättegångsspråk: rumänska

Hänskjutande domstol

Tribunalul Ilfov

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: EP

Svarande: FO

Avgörande

- 1) Artikel 15 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 ska tolkas så, att den inför ett undantag från regeln om allmän behörighet i artikel 8 i denna förordning nr 2201/2003, enligt vilken domstolarna i en medlemsstat ska vara behöriga i mål om föräldraansvar för ett barn som har hemvist i den medlemsstaten vid den tidpunkt då talan väcks.
- 2) Artikel 15 i förordning nr 2201/2003 ska tolkas så, att om en eller flera av de fem alternativa och uttömmande kriterier som uppställs i artikeln, för att avgöra huruvida barnet har en särskild anknytning till en annan medlemsstat än den medlemsstat i vilken barnet har hemvist, är uppfyllda får den behöriga domstolen enligt artikel 8 i denna förordning, utan att vara skyldig att göra det, överföra målet till en domstol som den anser vara bättre lämpad att pröva målet. Om den behöriga domstolen kommer fram till att barnet har en starkare anknytning till den medlemsstat i vilken det har sitt hemvist än till den andra medlemsstaten räcker detta för att utesluta tillämpningen av artikel 15 i denna förordning.
- 3) Artikel 15 i förordning nr 2201/2003 ska tolkas på så sätt att det faktum att det föreligger skillnader mellan bestämmelser, bland annat såvitt gäller processrättsliga bestämmelser, såsom att mål prövas bakom lyckta dörrar och av specialdomstolar, i den medlemsstat vars domstol är behörig att pröva målet och bestämmelserna i en medlemsstat till vilken det berörda barnet har en särskild anknytning, utgör inte rent generellt och abstrakt en relevant omständighet vid prövningen, med hänsyn till barnets bästa, av om domstolarna i denna andra medlemsstat är bättre lämpade att pröva målet. Den behöriga domstolen kan inte beakta dessa skillnader annat än om de tillför ett faktiskt och konkret mervärde när det gäller att fatta ett beslut beträffande barnet, jämfört med vad som skulle vara fallet om den första domstolen behåller målet.

⁽¹⁾ EUT C 399, av den 5.11.2018.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de lo Contencioso-Administrativo no 24 de Madrid (Spanien) den 11 februari 2019 — Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid y Sindicato de Sanidad de Madrid de la CGT mot Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

(Mål C-103/19)

(2019/C 319/24)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 24 de Madrid

Parter i det nationella målet

Klagande: Sindicato Único de Sanidad e Higiene de la Comunidad de Madrid y

Sindicato de Sanidad de Madrid de la C.G.T.

Motpart: Consejería de Sanidad de la Comunidad de Madrid

Tolkningsfrågor

1. Är den lagstiftning som talan avser, det vill säga Consejero de Sanidad's beslut 406/2017 av den 8 maj 2017, förenlig med det ramavtal som utgör bilaga till direktiv 1999/70/CE (¹), närmare bestämt med klausul 5 och punkterna 6 och 8 i de allmänna övervägandena, samt med de parametrar som domstolen (tionde avdelningen) slog fast i sin dom av den 14 september 2016 (ECLI:EU:C:2016:679), i en situation i vilken visstidsutnämningar inom den offentliga vården successivt har förnyats med stöd av nationella bestämmelser som tillät förnyelse för att tillgodose och säkerställa tillfälliga, konjunkturbetingade eller extraordinära behov, när detta i själva verket skett för att tillgodose permanenta och varaktiga behov, och beslutet föreskriver en omvandling av anställningsformen för 9 126 tjänster, där extraanställda övergår till att bli vikarier och där dessa tjänster därefter utlyses offentligt och de tillfälligt anställda arbetstagarnas anställningar upphör?
2. Är det korrekt att, såsom den hänskjutande domstolen har gjort, tolka det sätt att tillämpa artikel 9.3 i ramavtalet som beskrivs och används i Consejero de Sanidad's beslut 406/2017 av den 8 maj 2017 så, att det inte är förenligt med klausul 5, punkterna 6 och 8 i de allmänna övervägandena eller med de parametrar som domstolen (tionde avdelningen) slog fast i sin dom av den 14 september 2016 (ECLI:EU:C:2016:679), eftersom detta beslut, efter det att tidsbegränsade anställningar har missbrukats för att tillgodose permanenta behov och de strukturella bristerna har erkänts, medger att detta missbruk aldrig beivras, vilket innebär att direktivets mål åsidosätts och den ogynnsamma situationen för tidsbegränsat anställda som omfattas av tjänsteföreskrifter upprätthålls?
3. Är det korrekt att, såsom den hänskjutande domstolen har gjort, tolka klausul 5, punkterna 6 och 8 i de allmänna övervägandena och de parametrar som domstolen (tionde avdelningen) slog fast i sin dom av den 14 september 2016 (ECLI:EU:C:2016:679) på det sätt som framgår av förevarande beslut, och som innebär att Consejero de Sanidad's beslut 406/2017 av den 8 maj 2017 inte kan anses vara förenligt med artikel 2 första stycket i direktiv 1999/70, i den mån som

spanska staten inte garanterar de resultat som föreskrivs i direktivet, eftersom beslutet innebär att arbetstagarna vid missbruk av tidsbegränsade anställningar inte erbjuds några effektiva och likvärdiga garantier för skydd för att på lämpligt sätt beivra missbruket och undanröja konsekvenserna av åsidosättandet av unionsrätten, samt att missbruket inte beivras, vilket innebär att direktivet inte tillämpas inom hälso- och sjukvårdssektorn?

4. Med beaktande av att den nationella lagstiftningen helt förbjuder att på varandra följande visstidsanställningar inom den offentliga sektorn omvandlas till tillsvidareanställningar eller att en arbetstagare som utsatts för missbruk erbjuds fast anställning, samt med beaktande av att det i den nationella lagstiftningen inte finns någon annan effektiv åtgärd för att förhindra och i förekommande fall beivra missbruk av visstidsanställningar, är det korrekt att tolka Consejo de Sanidad's beslut 406/2017 av den 8 maj 2017 (i vilken artikel 9.3 i ramavtalet försenat tillämpas), och det efterföljande urvalsförandet i fri konkurrens så, som den hänskjutande domstolen har gjort, att de inte kan anses vara effektiva åtgärder för att förhindra, och i förekommande fall beivra, missbruk av på varandra följande visstidsanställningar, eftersom det enligt den hänskjutande domstolens uppfattning, innebär att man undviker att tillämpa direktivet och att uppfylla dess mål?
5. Consejo de Sanidad's beslut 406/2017 av den 8 maj 2017 omfattar enbart extraanställda arbetstagare och, vad gäller övriga tillfälligt anställda arbetstagare, vilka det fanns ett stort antal av under den tid som bestämmelserna avser, undersöker myndigheterna inte orsakerna till det för att ta ställning till om en fast tjänst bör inrättas inom personalstyrkan. Detta medför att arbetstagarnas otrygga anställningsförhållanden permanentas och att detta missbruk inte beivras, samt att det inte tillämpas några åtgärder som erbjuder garantier för deras skydd, varken effektiva eller likvärdiga, i syfte att på lämpligt vis beivra detta missbruk och undanröja konsekvenserna av åsidosättandet av unionsrätten. Innebär detta att de krav som följer av domstolens (tionde avdelningen) dom av den 14 september 2016 (ECLI:EU:C:2016:679) inte uppfylls när den ovan beskrivna situationen uppstår och att unionslagstiftningen därmed åsidosätts?

(¹) Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, 1999, s. 43)

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Rejonowy w Koszalinie (Polen) den 21 februari 2019 —
V.C. Sp. z o.o. mot P.K.**

(Mål C-150/19)

(2019/C 319/25)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Rejonowy w Koszalinie

Parter i det nationella målet

Sökande: V.C. Sp. z o.o.

Svarande: P.K.

Genom beslut av den 4 juni 2019 avskrev Europeiska unionens domstol mål C-150/19.

Överklagande ingett den 22 maj 2019 av Europeiska centralbanken av den dom som tribunalen (sjätte avdelningen) meddelade den 13 mars 2019 i mål T-730/16, Espírito Santo Financial Group mot ECB

(Mål C-396/19 P)

(2019/C 319/26)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Europeiska centralbanken (ombud: F. Malfrère, M. Ioannidis och H.-G. Kamann, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- i första hand, upphäva punkt 1 i domslutet i den dom som tribunalen meddelade den 13 mars 2019, i målet Insolvent Estate of Espírito Santo Financial Group SA mot Europeiska centralbanken (T-730/16),
- ogilla ansökan även i den del som avser ECB:s beslut att inte lämna ut uppgifter om kreditbeloppet i de protokollsutdrag, i vilka det beslut som fattades av ECB-rådet den 28 juli 2014 finns angivet,
- i andra hand, återförvisa ärendet till Europeiska unionens tribunal föravgörande, och
- förplikta sökanden i första instans, tillika motparten i överklagandet, att ersätta två tredjedelar (2/3) av rättegångskostnaderna och ECB att ersätta en tredjedel (1/3) av rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Den första och enda grunden som åberopats till stöd för överklagandet. Åsidosättande av artikel 10.4 i stadgan för Europeiska centralbankssystemet och Europeiska centralbanken (nedan kallad stadgan) och artikel 4.1 a första strecksatsen i beslut 2004/258 ⁽¹⁾.

ECB gör gällande att tribunalen gjorde en felaktig tolkning och tillämpning av artikel 10.4 i stadgan och artikel 4.1 a första strecksatsen i beslut 2004/258, genom att i den överklagade domen, i synnerhet i punkterna 39, 53–63, 111 och 138 finna att ECB-rådets utrymme för skönsmässig bedömning när det gäller att lämna ut dess protokoll ska utövas mot bakgrund av de villkor som föreskrivs i beslut 2004/258 (punkt 60), vilket i förevarande fall innebär att ECB är skyldig att motivera på vilket sätt ett utlämnande av uppgifter i protokoll över ECB-rådets överläggningar, i vilket ECB-rådets beslut finns angivna specifikt och faktiskt skulle undergräva det allmänna samhällsintresset i fråga om sekretessen vid överläggningar i ECB:s beslutande organ (punkt 61).

Den allmänna principen att uppgifter som omfattas av ECB-rådets överläggningar ska beläggas med sekretess för att skydda ECB:s oberoende och effektivitet föreskrivs i artikel 10.4 i stadgan. Denna primärrättsliga regel, som det inte får avvika från i sekundärrätten, gäller även för delar av protokoll, i vilka ECB-rådets beslut finns angivna. Det erinras om denna regel i artikel 4.1 a första strecksatsen i beslut 2004/258, vilken därför alltid ska tolkas jämförd med artikel 10.4 i stadgan. Det följer av den allmänna principen om sekretess vid ECB-rådets överläggningar, inklusive beslut, såsom den slås fast i artikel 10.4 i stadgan, att ECB inte behöver låta sitt beslut att offentliggöra resultatet av sina överläggningar omfattas av de materiella och processuella regler som fastställs i beslut 2004/258. I synnerhet behöver ECB inte motivera sitt beslut i fråga om varför ett utlämnande av sådana protokoll från ECB-rådet specifikt och faktiskt skulle undergräva skyddet för det allmänna samhällsintresset i fråga om sekretessen vid dess överläggningar.

⁽¹⁾ Europeiska centralbankens beslut 2004/258 av den 4 mars 2004 om allmänhetens tillgång till Europeiska centralbankens handlingar (EUT L 80, 2004, s. 42).

Överklagande ingett den 2 juli 2019 av Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDLS), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd och IRISL Europe GmbH av den dom som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 8 maj 2019 i mål T-434/15: Islamic Republic of Iran Shipping Lines m.fl. mot rådet

(Mål C-506/19 P)

(2019/C 319/27)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Islamic Republic of Iran Shipping Lines, Hafize Darya Shipping Lines (HDLS), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID), Khazar Sea Shipping Lines Co., Rahbaran Omid Darya Ship Management Co., Irinvestship Ltd och IRISL Europe GmbH (ombud: M. Taher, Solicitor, R. Blakeley, Barrister)

Övrig part i målet: Europeiska unionens råd

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom
- slå fast att rådet har gjort sig skyldigt till ett tillräckligt allvarligt åsidosättande av en rättsregel som är ägnad att ge enskilda rättigheter, genom att ange klagandena,
- återförvisa målet till tribunalen för att den ska ta ställning till eventuella utredningsåtgärder som finns i ansökan och därefter (följaktligen) frågan om kausalitet och skadestånd, och
- förplikta rådet att ersätta klagandenas rättegångskostnader för överklagandet och de kostnader som hittills uppkommit vid tribunalen.

Grunder och huvudargument

Tribunalen har gjort sig skyldig till fem felaktiga rättstillämpningar på grundval av vilka den överklagade domen bör upphävas:

1. felaktig tillämpning av slutsatsen att rådet inte hade något utrymme för skönsmässig bedömning,
2. felaktig tillämpning av bedömningen i domen om ogiltigförklaring IRISL [2013] på kravet på tillräckligt allvarligt åsidosättande,
3. ingen rättslig grund för åtskillnaden mellan "ingen bevisning"/"otillräcklig bevisning", vilken i vilket fall inte var tillämplig,
4. felaktig rättstillämpning avseende valet att beakta bevisning som inte har frambringats vid tribunalen, och
5. felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av HTTS som estoppel/res judicata.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Areios Pagos (Grekland) den 4 juli 2019 — AB mot Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

(Mål C-511/19)

(2019/C 319/28)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Areios Pagos

Parter i det nationella målet

Klagande: AB

Motpart: Olympiako Athlitiko Kentro Athinon — Spyros Louis

Tolkningsfrågor

- A) Utgör det indirekt diskriminering på grund av ålder, i den mening som avses i artikel 2.1 och (2) (b) respektive 3.1 (c) i direktiv 2000/78, när en medlemsstat antar lagstiftning såsom artikel 34.1 c, 34.3 första stycket och 34.4 i lag nr 4024/2011, vilken ska tillämpas av staten, lokala myndigheter, offentligrättsliga juridiska personer och den offentliga sektorn i vid mening (privaträttsliga organ) i egenskap av arbetsgivare, och enligt vilken personal hos ovan nämnda organ med privaträttsliga anställningsavtal placeras i personalreserv under en period av högst tjugofyra månader (24) på grundval av det enda materiella kriteriet att de är nära att uppfylla villkoren för full ålderspension, vilket motsvarar uppnåendet av trettiofem år (35) av (inbetalda) sociala avgifter under perioden mellan den 1 januari 2012 och 31 december 2013, i synnerhet med hänsyn till att — utöver ett antal fall som inte är relevanta i detta sammanhang — det enligt den vid den tidpunkten gällande socialförsäkringslagstiftningen krävdes att en arbetstagare varit försäkrad (minst) 10 500 arbetsdagar (35 år) hos IKA eller ett annat försäkringsorgan för arbetstagare och hade fyllt 58 år för att ha rätt till full ålderspension, oaktat möjligheten att ovan nämnda försäkringsperiod (35 år) kan uppnås vid en annan ålder i det enskilda fallet?
- B) Om svaret på fråga A) är jakande, kan inrättandet av systemet med personalreserv objektivt och skäligen rättfärdigas enligt artikel 2.2 (b) och 6.1 (a) i direktivet av det omedelbara behovet av att säkerställa organisatoriska, operativa och budgetmässiga resultat och särskilt av det brådskande behovet av att minska de offentliga utgifterna i syfte att uppnå specifika kvantitativa mål senast slutet av 2011, vilka anges i förarbetena till lagen och specificeras i det finanspolitiska ramverket på medellång sikt, och därigenom uppfylla statens åtaganden gentemot sina partners/kreditgivare för att komma till rätta med den akuta och långvariga ekonomiska och finansiella kris som landet genomgick och samtidigt rationalisera och den offentliga sektorn och begränsa dess expansion?
- C) För det fall svaret på fråga B) är jakande,
- 1) Är vidtagandet av en sådan åtgärd, som den som avses i artikel 34.1 c i lag nr 4024/2011, i vilken det föreskrivs en drastisk nedskärning av lönerna för den personal som är placerad i personalreserv till 60 procent av den grundlön som de uppbar vid tidpunkten för deras placering i personalreserven, utan att denna personal för övrigt var skyldig att arbeta för det aktuella offentliga organet och som (de facto) leder till förlorad löneökning och förlorade karriärutvecklingsmöjligheter från tidpunkten för placeringen i personalreserven till uppsägningen i samband med uppnåendet av full ålderspension, ett lämpligt och nödvändigt medel för att uppnå detta mål, i enlighet med artiklarna 2.2 (b) i och 6.1 (a) i direktivet, i en situation där följande kumulativa villkor är uppfyllda:
 - a) Personalen behåller möjligheten att hitta en annan anställning (inom den privata sektorn), utöva ett fritt yrke eller driva egen verksamhet samtidigt som vederbörande är placerad i personalreserv, utan att förlora rätten att erhålla det ovan nämnda reducerade grundlön, såvida inte den lön eller de inkomster som härrör från den nya sysselsättningen överstiger den lön som erhållits före placeringen i personalreserven. I det fallet ska ovan nämnda belopp från grundlönen minska med överskottet (se artikel 34.1 f).

- b) Det offentliga organ som är arbetsgivare, och för det fall detta organ har avskaffats OAED, är skyldigt att till det berörda försäkringsorganet, fram till dess att den anställde har gått i pension, betala arbetstagarens och arbetsgivarens socialförsäkringsavgifter, gällande huvudpensionen, tilläggspensionen, den sociala omsorgen och hälso- och sjukvården, baserad på den lön som arbetstagaren erhöll före placeringen i personalreserven (se artikel 34.1 d).
- c) Utsatta samhällsgrupper i behov av skydd är undantagna från systemet med personalreserv (make/maka till den som omfattas av personalreserv, make/maka eller ett barn med en invaliditetsgrad på minst 67 procent som bor med och beror av den anställde (i personalreserv), en arbetstagare med en invaliditetsgrad på minst 67 procent, stora familjer, ensamstående föräldrar som bor och är beroende av den anställde (i personalreserv) (se artikel 34.1 b).
- d) Den ovannämnda personalen ges möjlighet att flytta till andra lediga tjänster hos offentliga organ på grundval av objektiva och meritbaserade kriterier genom deras införande i ASPE:s rangordningslistor (se artikel 34.1 a). Denna möjlighet är dock begränsad i praktiken på grund av den drastiska minskningen av personalrekryteringen från olika offentliga organ till följd av behovet av att minska utgifterna.
- e) Det vidtas åtgärder avseende återbetalningen av lån som arbetstagare i personalreserven har beviljats av Spar- och läninstitutet och avseende ingåendet av ett avtal mellan den grekiska staten och den grekiska bankföreningen i syfte att underlätta återbetalningen av lån som personalen har beviljats från andra banker, i förhållande till deras familjeinkomst och tillgångar (se artikel 34.10 och 34.11).
- f) Det i en nyligen stiftad lag (artikel 1. 15 i lag nr 4038/2012- GU serie A nr 14) om pensioner föreskrivs högsta prioritet för utbetalningar till den personal som avses i punkterna b) och c) och i vart fall, senast fyra månader från och med dagen för uppsägning och inlämning av de relevanta handlingar i syfte att få pensionen beviljad.
- g) Den ovannämnda förlusten (av möjligheterna) till (vidare) karriärutveckling och löneökning för personal med ett privaträttsligt anställningsavtal under perioden från det att de placeras i personalreserv till deras uppsägning i samband med uppnåendet av full ålderspension, kommer inte att inträffa i de flesta fall, inklusive i förevarande fall, eftersom arbetstagaren på grund av sin långa tid hos det offentliga organet, har nått den högsta lönegrad eller löneklassen enligt tillämplig lagstiftning om befordran?
- 2) Är vidtagande av en åtgärd, som den som avses i artikel 34.1 (e) i lag nr 4024/2011, enligt vilken arbetstagare som sägs upp eller går i pension vid uppnåendet av full ålderspension fräntas hela (eller en del av) av det avgångsvederlag som är föreskrivet i artikel 8 (b) i lag nr 3198/1955, vilket motsvarar 40 procent av det avgångsvederlag som utbetalas till anställda med tilläggsförsäkring (vilket inte får överstiga 15 000 euro när det rör sig om offentliga organ som tillhandahåller allmännyttiga tjänster eller som subventioneras av staten, såsom motparten i egenskap av privaträttslig juridisk person), genom att avgångsvederlaget kvittas mot den nedsatta lön som uppburits under tiden i personalreserven, ett lämpligt och nödvändigt medel för att uppnå det ovannämnda målet, i den mening som avses i artiklarna 2.2 (b) och 6.1 (a) i direktivet, särskilt med hänsyn till att denna personal skulle, under alla omständigheter, ha erhållit detta lägre avgångsvederlag i enlighet med gällande arbetsrättslig lagstiftning oberoende av om de sade upp sig eller blev uppsagda av det organ som anställde dem?

Överklagande ingett den 2 augusti 2019 av Deutsche Lufthansa AG av det beslut som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 17 maj 2019 i mål T-764/15, Deutsche Lufthansa AG mot Europeiska kommissionen

(Mål C-594/19 P)

(2019/C 319/29)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Deutsche Lufthansa AG (ombud: A. Martin-Ehlers, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Land Rheinland-Pfalz

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens beslut av den 17 maj 2019 i mål T-764/15,
- bifalla den talan som väckts i första instans och ogiltigförklara bakomliggande kommissionsbeslut SA.32833 av den 1 oktober 2014, ⁽¹⁾
- i andra hand, återförvisa målet till tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar i huvudsak följande grunder till stöd för sitt överklagande:

- Klaganden hade redan talerätt i enlighet med domen i målet Montessori. ⁽²⁾ Detta eftersom beviljandet av ett lån från likviditetspoolen på 45 miljoner euro till förmån för Flughafen Frankfurt-Hahn GmbH utgör en stödplan. Vidare gick medlen från detta lån bevisligen till Ryanair.
- Om det så kallade Mory-målet ⁽³⁾ tillämpas, bör den första alternativa lösningen tillämpas. Kommissionen beaktade inte grundläggande fakta och tilläggsfördelar. På grund av ett åsidosättande av klagandens processuella rättigheter, kan kommissionen inte anses ha tillämpat ett korrekt utredningsförfarande. Även i detta fall var klaganden personligen berörd och hade därför talerätt.
- I andra hand ska talan tas upp till prövning även då den andra alternativa lösningen tillämpas enligt den rättspraxis som utvecklats i Mory-målet, enligt vilken klaganden behöver visa att dess ställning på marknaden väsentligt påverkades av stödet. I det fallet är bevisbördan omvänd, eller åtminstone lättare till förmån för klaganden, eftersom kommissionen skönsmässigt dolde relevanta uppgifter som den hade kännedom om. Det är endast i andra hand som klaganden gör gällande att den faktiskt har bevisat att den påverkades väsentligt. Tribunalens rättsliga bedömning, varigenom den motsatta slutsatsen drogs, går utöver EU-domstolens rättspraxis och grundar sig på en rättsligt felaktig bedömning av den relevanta marknaden. I det hänseendet har tribunalen förvrängt och inskränkt klagandens påstående om de faktiska omständigheterna, förändrat innehållet i det aktuella beslutet och åsidosatt reglerna om bevisbördan.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut (EU) 2016/788 av den 1 oktober 2014 om det statliga stöd SA.32833 (11/C) (f.d. 11/NN) som Tyskland har genomfört avseende finansieringen av flygplatsen Frankfurt-Hahn under perioden 2009–2011 (EUT L 134, 2016, s. 1).

⁽²⁾ Domstolens dom av den 6 november 2018, Scuola Elementare Maria Montessori Srl m.fl. (C-622/16 P–C-624/16 P, EU:C:2018:873).

⁽³⁾ Domstolens dom av den 17 september 2015, Mory SA m.fl. mot Europeiska kommissionen (C-33/14 P, EU:C:2015:609).

TRIBUNALEN

Talan väckt den 19 juli 2019 — VDV eTicket Service mot kommissionen och Inea

(Mål T-516/19)

(2019/C 319/30)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: VDV eTicket Service GmbH & Co. KG (Köln, Tyskland) (ombud: advokaten A. Bartosch)

Svarande: Europeiska kommissionen och Genomförandeorganet för innovation och nätverk (Inea)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen

- med stöd av artikel 272 i EUF-fördraget ska fastställa att beslutet att inte godta kostnader om 407 443,04 euro i den angripna skrivelsen är rättsstridigt,
- i andra hand ska ogiltigförklara det angripna beslutet med stöd av artikel 263.4 i EUF-fördraget, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan avser beslut ARES(2019)3151305 som antogs av Genomförandeorganet för innovation och nätverk (Inea) den 13 maj 2019, i den del som det i beslutet fastställdes att sökandens kostnader om 407 443,04 euro inom ramen för Horizon 2020 Framework Programme — Project: 636126 — European Travellers Club inte var ersättningsgilla.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Rättsmissbruk på grund av kännedom om felaktig kostnadsfördelning
 - Svarandena har gjort sig skyldiga till rättsmissbruk genom att dels inte godta vissa kostnader för underentreprenader som sökanden har haft, dels genom att de måste ha förstått, på grundval av ett antal handlingar, att sökandens kostnader för underentreprenader var betydligt högre än vad som angavs i bilaga 2 till det berörda Grant Agreement.
2. Andra grunden: Åsidosättande av principen om skydd för berättigade förväntningar
 - Av samma skäl som anges i första grunden har svarandena åsidosatt principen om skydd för berättigade förväntningar.

Talan väckt den 5 augusti 2019 — Global Steel Wire m.fl. mot kommissionen**(Mål T-545/19)**

(2019/C 319/31)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Global Steel Wire, SA (Cerdanyola del Vallés, Spanien), Moreda Riviere Trefilerías, SA (Gijón, Spanien). Global Special Steel Products, SA (Corrales de Buelna, Spanien) (ombud: advokaterna F. González Diaz, J. Blanco Carol och B. Martos Stevenson)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till prövning,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut av den 24 maj 2019,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan som har väckts genom en ansökan i vilken det görs gällande att betalningsförmåga saknas. Nämna ansökan gavs in i februari år 2000 i ärendet COMP/38344 — Stål för spännarmering och avser kommissionens beslut att avslå begäran om anstånd med betalningen med hänsyn till sökandens finansiella situation den 20 december 2018.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fem grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar, eftersom det angripna beslutet har antagits utan sökanden beretts tillfälle att redogöra för sin ståndpunkt
 2. Andra grunden: Bristande motivering av avslaget på sökandenas begäran
 3. Tredje grunden: Kommissionen har gjort sig skyldig till felaktig rättstillämpning och gjort felaktiga bedömningar av de faktiska omständigheterna i samband med utvärderingen av sökandenas finansiella situation och deras förmåga att betala skulden.
 4. Fjärde grunden: Kommissionen har antagit det angripna beslutet genom att åsidosätta den allmänna principen om kollegialitet och därmed handlat utan behörighet.
 5. Femte grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen.
-

Talan väckt den 9 augusti 2019 — Spanien mot kommissionen**(Mål T-554/19)**

(2019/C 319/32)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Konungariket Spanien (ombud: M. García-Valdecasas Dorrego)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet om uttagningsprov i fråga, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot meddelande om allmänt uttagningsprov Epso/AD/374/19 för handläggare (AD 7) inom följande områden: 1. Konkurrensrätt, 2. Finansrätt, 3. Lagstiftning om den ekonomiska och monetära unionen, 4. Finansiella regler för EU:s budget, 5. Skydd av euromynt mot förfälskning. (1)

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Åsidosättande av artiklarna 1 och 2 i förordning 1/58, (2) artikel 22 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1d i tjänsteföreskrifterna, genom att meddelandet anger att kommunikationen mellan Epso och sökandena i uttagningsprovet måste ske på engelska, franska, tyska eller italienska och begränsar de språk som kan användas för urvalet efter meriter (*talent screener*) vid ansökan.
2. Åsidosättande av artiklarna 1 och 6 i förordning 1/58, artikel 22 i stadgan om den grundläggande rättigheterna och artiklarna 1d.1, 1d.6, 27 och 28 f i tjänsteföreskrifterna, genom att valet av det andra språket otillbörligen begränsas till fyra språk (franska, engelska, tyska och italienska) och utesluter Europeiska unionens övriga officiella språk.
3. Valet av engelska, franska, tyska och italienska är en godtyckligt urval som medför diskriminering på grund av språk i strid med artiklarna 1d.1, 1d.6, 27 och 28 f i tjänsteföreskrifterna.
4. Att meddelandet om uttagningsprov inte uttryckligen anger att språk 1 ska vara det språk som sökandena behärskar på minst nivå C1 leder till dubbel diskriminering, på grund av nationalitet och på grund av det "talade" språket, i strid med artiklarna 1d.1, 1d.6, 27 och 28 f i tjänsteföreskrifterna.

(1) EUT C 191 A, 2019, s. 1.

(2) Rådets förordning nr 1 om vilka språk som skall användas i Europeiska ekonomiska gemenskapen (EGT 17, 1958, s. 385).

Överklagande ingett den 13 augusti 2019 — Luz Saúde mot EUIPO — Clínica La Luz (HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER)

(Mål T-558/19)

(2019/C 319/33)

Överklagandet är avfattat på portugisiska

Parter

Klagande: Luz Saúde, SA (Lissabon, Portugal) (ombud: advokaten G. Moreira Rato)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Clínica La Luz, SL (Madrid, Spanien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket HOSPITAL DA LUZ LEARNING HEALTH TRAINING, RESEARCH & INNOVATION CENTER — Registreringsansökan nr/Internationell registrering som designerar Europeiska unionen nr @@/EU-varumärke nr 16 433 823

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 1 juli 2019 i ärende R 2239/2018-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV